

*PROBANTIUS i que (VILLA) *PROBANTI va donar *Pruant*.

També hi hagué *Provius* (CIL 3797), amb -v- d'on PROVIACUM > *Probiac*, dept. Gard (Skok, § 254): car, junt amb aquests, trobem *PROVIANUM, d'on *Projan* en el Gers (avui *Proujà*, *domaine* en el SO. d'aquest dept., *Bull. Soc. Arch. Gers* 1960, p. 200, i Polge, *Rev. Int. Onom.* XVII, 34), i d'aquest ve també el cogn. cat. *Prujà* (St. Ll. de la Salanca XXV). Doncs, de PROVIUS, es derivaria un *PROVIENTIUS, format amb el sufix encara més copiós -ENTIUS: el d'*Aventius* (Schu. 10 361), *Larentius*, -a, *Laurentius*, *Prudentius*, *Vincentius*, *Caprentius (veg. *Cabrenç* art. supra) car d'aquí prové *Pruenti*, var. *Pruento*, en els docs. medievals del monestir d'Esclonza (Mz.Pi., *Orig.* 129, n. 1): variant com en el lleonès i val. *Llorente* de LAURENTI.

Ara bé aquest mateix PRO(V)IENTI el retrobem en els nostres Pirineus on COLLIS PROIENTI ha donat el *Coll de Prugent*, 1350 alt.: entre la vall de Camprodon, el Vallespir i l'alta Garrotxa;⁴ «coll de *pružěn*» a 20 Espinabell, 1926, a Camprodon i a Beget 1992, en la cadena fronterera del Pirineu, al SE. del Coll d'Ares, entre aquest i el Montfalgars (C.A.Torras *Pir. Cat.* I, 226; *G.G.C.* 27, 71).

En fi tenim també el nom d'un poblet *La Prua*, 25 d'inicial semblant, entre el Penedès i l'Anoia, 5 k. al N. de St. Sadurní d'Anoia, en un pujol, 255 alt., a la r. de Piera i de St. Llorenç d'Hortons: depèn de la parr. de St. Sadurní, però ha crescut últimament (amb 100 hab. i centraleta telefònica). Oït *lāprūā* St. Sadurní, 30 i jo també recordo haver-lo vist, a mig camí de Masquefa, i molt poc decantat cap a Gelida. Aquí l'etim. ha de ser simplement el NP f. llatí PROBA, que havent-se reduït a *Proa*, després tancà la *o* en hiatus, com en *coa* > *cua*, ABSCONSAS > *Les ascoes* > *ascues* 35 (*DECat.* s.v.); SANGUINOSA > *sangnuia* (*DECat.* VII, 58) i els noms ribagorçans de col·lectius en -OSA: *Salitua* (SALICT-OSA), *Gargallua*, *Argestues* etc.

¹ Cercant en va entre els docs. p.p. Monsalv. (que en porta molts de relatius a St. Julià (en els vols. 40 XVII, 149-154, XI, 21, 507, II 196ss, XIV, 467); i entre les dades relatives a Besalú, La Miana i Santa Pau, en Monsalv., en el *Nom.* d'Alsies, i en Botet, *G.G.C.* 772, 781, etc.—² Genitiu contractes en -tī en lloc de -tū, del tipus genitiu contracte dels noms en 45 -ius, demostrat normal en llatí antic en els meus estudis de *Top. Hesp.* I, 176-9 i *DECat.* s.v. *dimecres*; *macip* etc.: MERCŪRI de *Mercurius* (*dimecres*, *DIES M.*; *Montmercre* > - *martre*), (*Valerī* Ernout, *Morph. Lat.*), *Vergili*, *Mancipi*, *Forum Pómpili* > 50 *Forlímpòpoli*; *Fluvium Mèrcuri* > *riu Mèrcore* a Calàbria (Rohlf's, *Hom. D. Alonso* III, 274 etc.)—³ Hi ha una població *Saint Prouant* a la Vendée, mun. del distr. *La Roche-sur-Yon*, c^o Chantonnoy. Semblaria un malentès d'un compost del nostre 55 *PROBANTI (potser amb *cinctum* o *statio* sobre-

tesos?). O bé hi ha encreuament amb el nom de *Sanctus Praejectus*, el martiri del qual a Camalieres, trobem narrat en els *Acta Sanctorum*, 25, (Holder II, 630); del qual vénen, amb alteracions comparables, tres NLL *Saint Préjet* Hte-Loire i Lozère; altres 4 *Saint Projet*, en el Cantal, Charente, Lot i Tarn-et-G.—⁴ No «Coll Prugent, Empordà» com diu *AlcM*.

Prugent, V. *Pruant*

PRUIT

Municipi d'Osona, a les serres de Collsacabra, situat prop de la carena que la separa de la Garrotxa una trentena de k. al NE. de Vic i uns 5 al NO. de Rupit format per uns masos i veïnats, que formen les parròquies de Sant Andreu de Pruit. Un dels més coneguts és el del *Coll de Pruit*, situat a la collada mateixa on ja s'albirava la vall d'En Bas (Garrotxa) i es perden de vista les terres d'Osona. Oït *prūīt* a Vic i a Susqueda (Casac. 1920) id., jo a Vic *kq̄l de prūīt*, en aquest, 1925 (exc. 50) i *prūit* en més llocs, sovint 15 1927, 1960 etc.

En parla sovint Verdaguier, que hi féu estades estiuenques, i es basquejà molt per la salut moral dels senyors de la gran masada (veg. el seu epistolari). El 1889 es van escriure els Goigs de la Verge allí venerada: «Al cel guiau-nos, / estel de *Pruit*. / i a Jesús dau-nos, / que és vostre fruit». Els publica Osvald Cardona amb facs. de l'autògraf (*Goigs C. Verd.*, p. 133).

MENC. ANT. 1039: *Pruído* (BSBL III, 326); *S. XII*: «Pbr. de *Prubito*» doc. 2 «De *Pruit*» doc. 3 (*Relacions de parrs.* p. p. *Pladevall*, 8 i p. 72); *Princ. S. XIII* (J. Ripoll i Vilamajor. monogr. IV, 4); 1173: «parochia Sti. Andree de *Prug* (F. Solà, *Monogr. His. de Puig-l'agulla*, p. 84); 1338: «S. Andree de *Pruit*» (Junyent, *Misc. Gri.*, 380).

Del ll. PRODŪTUS amb un tractament molt conservador —mig-savi— que conservà la *i* post-tònica, fins després de l'emmudiment de la -D- com ha passat de vegades amb altres participis forts com el cat. ant. *asseyt*, el partici passat de *prodire* en les seves vàries accs., 'mostrar-se aparèixer en públic' (en particular 'fer una deixa, deixar en herència', també 'revelar, traïr', etc. l'abstracte *proditus*, -us es troba en St. Agustí.

HOMÒNIMS i *PAR.* *Lo Pruido*, amb l'accent reculat com cast. *ruido* etc., a Ribagorça: nom d'un serrat alt en el terme de Betesa entre Pualto, Belarta és per on passa la cabanera (doncs on es perd de vista el lloc habitat, comunicació de Terrado, 1970 ss.).A. 987 «ipsa coma de *Prouito* (imprès *Pronito*), en un doc. de la mateixa comarca (Abadal, *Pi R.*, n. 271).